

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1

בפני כב' השופט דן מור, שופט בכיר

התובע פלוני

נגד

נתבעת אלמונית
על ידי עו"ד א. שטיינר

2

3

פסק דין

4

5 1. הדיון בתובעה זו נשמע בדלתיים סגורות, לאחר מתן החלטה בדבר איסור פרסום ההליכים
6 ושמות בעלי הדין, לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות חלק מבעלי הדין והעדים, כאמור
7 בסעיף 70 (ד) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד – 1984. על כן הנני מתיר את
8 פרסום פסק הדין ללא ציון שמות בעלי הדין ותוך הסרת כל פרט מזהה מנימוקי פסק דין
9 זה.

10

11 2. התובע הינו עורך דין במקצועו, ולו משרד ובו מספר עורכי דין נוספים, ככל הנראה –
12 שכירים. בין התובע ואשתו נתגלעו סכסוכים וחילוקי דעות שהגיעו עד למשבר קשה,
13 בעקבותיו הגיש התובע תביעת גירושין, בה כרך את נושאי הרכוש, המזונות ומשמורת
14 הילדים, בבית הדין האזורי באחד מערי מרכז הארץ. אותה עת היתה האישה מיוצגת על
15 ידי עורכת דין המתמחה בענייני מעמד אישי, היא הנתבעת. תביעת התובע לגירושין הוגשה
16 בתאריך 22.10.08 (ראה נ/1). בתאריך 13.11.08 נפגשו התובע ואשתו בבית קפה ביוזמת
17 התובע, לשיחה אודות מצבם. המחלוקות שבין בעלי הדין נשוא תובענה זו, תחילתן מאירועי
18 פגישה זו, ולמעשה, כל אשר אירע לאחר מכן, דהיינו, עיקרי העובדות הרלוונטיות לפרשתנו
19 - אינן שנויות במחלוקת, והן כדלקמן:

20

21 א. בפגישה זו בבית הקפה הציע התובע לאשתו לנסות לחזור למצבם עובר להגשת
22 תביעת הגירושין, לניהול משא ומתן במחלוקות שבניהם בנסיון להגיע להסכמות,
23 ולצורך זה ביקש התובע מאשתו לחתום על הסכם בכתב, שהכינו למפרע, לפיו
24 תמחק תביעת הגירושין שהגיש התובע בביה"ד הרבני, אך זאת בכפוף לכך שהאשה
25 מתחייבת שהסמכות להתדיין בכל הליך משפטי שיוגש בעתיד בסכסוך זה שבין
26 הצדדים, תהייה נתונה אך לביה"ד הרבני. האשה חתמה על ההסכם, הוא נספח א'
27 בתיק מוצגי התובע (להלן: "הסכם הסמכויות").

28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

- 1   ב.   האישה מסרה את העתק הסכם הסמכויות לעורכת דינה, הנתבעת. הנתבעת לא
2   ראתה בעין יפה הסכם זה, כשהיא ערה ליתרון הדיוני שנותר לתובע, כשהסמכות
3   לכל דיון עתיד הוא דווקא בביה"ד הרבני, אף שלמעשה מדובר ביתרון ב"מרוץ
4   הסמכויות" בו כבר זכה התובע וגבר בכך על אשתו.
5
6   ג.   בתאריך לא ברור בחודש דצמבר 2008, הגישו התובע והנתבעת, בחתימת שניהם,
7   בקשה "בהסכמה" למחיקת תביעת הגירושין בביה"ד הרבני (נספח ב' לתיק הנ"ל),
8   וביה"ד נתן את החלטתו על "סגירת" התיק, דהיינו – מחיקת התביעה, בתאריך
9   30.12.08 (נספח ב' הנ"ל).
10
11   ד.   מספר ימים קודם לכן, הגיש התובע לביה"ד הרבני בקשה לאישור הסכם
12   הסמכויות, והנתבעת הגישה בתאריך 20.11.08 בקשה "בהולה" שלא להיעתר
13   לבקשת התובע לאישור ההסכם. לא נערך דיון בבקשות, לאור הבקשה למחיקת
14   תביעת הגירושין, שבחתימות התובע והנתבעת.
15
16   ה.   על אף האמור בהסכם הסמכויות, הגישה הנתבעת, בשם האישה, בתאריך 5.1.09,
17   דהיינו, ימים בודדים לאחר מחיקת תביעת הגירושין, שלוש תביעות כנגד התובע
18   בביהמ"ש לענייני משפחה באחת מערי המרכז, תביעה למשמורת ילדים, תביעה
19   למזונות ותביעה לחלוקת רכוש. האישה הוחתמה על התצהירים שיש לצרף
20   לתביעות אלו, טרם הגשתן, ולדבריה – על החלק. בהמשך, בחודש פברואר 2009,
21   הוגשה בקשת האישה לצו מניעה ל"הבטחת מדור שקט", וכן הוגשו, באותם ימים,
22   בקשות לעיקולים שונים, בארץ ובחו"ל, באמצעות משרד עורך דין אחר, אליו
23   הופנתה האישה על ידי הנתבעת. בבקשות אלו נערכו מספר דיונים, כשהתובע מייצג
24   את עצמו.
25
26   ו.   עוד בתאריך 7.1.09 שלח התובע מכתב לנתבעת ובו הוא טוען, בין היתר, כי
27   משראתה האישה את האמור בכתבי התביעה הנ"ל, נזעקה וטענה בפניו כי היא
28   מעולם לא מסרה לנתבעת פרטים שכאלה על התובע ועל התנהגותו. כמו כן טען
29   התובע כי הנתבעת ביצעה האזנת סתר אסורה, קרי, עבירה פלילית, ועוד כהנה
30   וכהנה (ראה ת/1).
31
32   ז.   התובע מיהר ופנה שוב לביה"ד הרבני בבקשה לבטל את החלטה על סגירת תביעת
33   הגירושין, מחמת הטעייתו על ידי האישה והנתבעת, בהגשת התביעות לביהמ"ש
34   לענייני משפחה. לאחר דיון ארוך בבקשה זו, בה טענה הנתבעת אף כנגד כריכת
35   הנושאים הממוניים לתביעת הגירושין, נתן ביה"ד את החלטתו, החלטה מיום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

- 1 21.4.09, נספח ד' לתיק הנ"ל, לפיה הגשת התביעה בבית המשפט למשפחה נעשתה
2 שלא בתום לב, ומנגד שכריכת ענייני הממון לתביעת הגירושין היתה כנה, והסמכות
3 לדון בכל ענייני הרכוש והמזונות הינה כחלק מתביעת הגירושין של התובע בביה"ד
4 הרבני, וההחלטה על הסגירה – מבוטלת.
- 5
6 ח. בעקבות החלטה זו הגיש התובע בקשה לביהמ"ש לענייני משפחה למחוק את
7 תביעות האישה נגדו בטענה להעדר סמכות. בנוסף ניהלו הצדים מגעים להסדר
8 פשרה, לבסוף הגישו הנתבעת ועורכי הדין הנוספים שייצגו את האישה, הודעה על
9 הסכמתם להצעת בית המשפט לענייני משפחה למינוי בורר וקיום הליך בוררות בין
10 התובע ואשתו בכל המחלוקות שנפלו בניהם. בהמשך, בתאריך 18.2.09, הגישה
11 האישה, לבדה, בקשה לבית המשפט לענייני משפחה למחוק את כל שלושת
12 תביעותיה. בעקבות זאת הגישה הנתבעת, בתאריך 25.3.09, בקשה לשחרורה
13 מייצוג האישה. בתגובת האישה לבקשה (ראה ת/3), חוזרת האישה על טענותיה
14 לפיהן היא מבינה שהסמכות לדון בתביעות שבינה ובין התובע היא לביה"ד הרבני,
15 היא אף טוענת, כנגד הנתבעת, שזו פעלה שלא כדין כש"הסתירה" את הסכם
16 הסמכויות מבית המשפט והיא חוזרת על בקשתה למחוק את כל התביעות. בית
17 המשפט קיבל את שתי הבקשות, הן למחיקת התביעות והן לשחרור הנתבעת מייצוג
18 האישה.
- 19
20 ט. בתאריך 5.2.09, הוגשה התביעה שבתיק זה.
- 21
22 3. עילות התביעה שבפני הינן רבות, הן "נזקיות", הן "חוזיות" והן "כספיות", כאמור שם. אם
23 נדקדק בעילות התביעה, כמפורט שם, ענייננו בטענה לביצוע האזנת סתר ופגיעה בפרטיות
24 בהאזנות אלו, הוצאת לשון הרע בכל הקשור בתביעות שהוגשו בביהמ"ש לענייני משפחה,
25 תוכנו, ניסוחן וכל האמור בהן, הפרת חובת זהירות, קרי – רשלנות, באי בדיקת מהימנות
26 ונכונות כל טענות האישה, כמפורט בתביעות הנ"ל, ובכך לגרימת נזק כבד לתובע, הפרת
27 חובה חקוקה, בהתייחסות להוראות **חוק לשכת עורכי הדין**, תשכ"א - 1961, **וכללי לשכת**
28 **עורכי הדין (אתיקה מקצועית)**, תשמ"ו - 1986. ולבסוף, הפרת החוזה שבין הנתבעת
29 לתובע, כשענייננו בהסכם הסמכויות.
- 30
31 4. הדיון במשפט התנהל תוך גילויי עוינות קשים בין התובע והנתבעת. אלמלא מורא בית
32 המשפט עליהם, היו השניים מזנקים איש על צוואר רעהו... רגשות מרים אלו מובנים ואף
33 טבעיים בפרשתנו, כאשר הנתבעת כותבת דברים קשים ביותר בכתבי התביעה כנגד התובע,
34 תוך פגיעה בתובע, מקצועית ואישית, הן בלשון הכתוב והן בגרימת נזק כספי ומקצועי
35 בבקשות העיקול למיניהם, ומנגד, ההליכים שמנהל התובע כנגד הנתבעת, תביעות אישיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 בסכום נכבד, ולדעתה - כנקמנות בלבד, כשהנתבעת רואה עצמה כמי שייצגה בנאמנות
2 וכמיטב יכולתה את לקוחותה, אשת התובע, ולא מעבר לכך. אולם בית המשפט קרא
3 לצדדים להתגבר על מטעני הרגש ונראה לי כי, לבסוף, הם, במידה רבה – עמדו בכך, וזאת
4 לזכותם. בפסק דין זה אתעלם מכל מטענים אלו, בנסיון לנתח משפטית את המחלוקות
5 נשוא תובענה זו, ונראה לי כי די בכך כדי להגיע לתוצאה הנכונה על פי הדין לסכסוך זה.
6 ולהלן התייחסותי לכל אחת ואחת מעילות התביעה.

7

8

לשון הרע:

9 5. הפרסום נשוא עילת לשון הרע הוא בכתבי התביעה שהגישה הנתבעת, בשם האישה, לבית
10 המשפט לענייני משפחה. עילה זו נדחתה על הסף בהחלטת כב' השופטת אביגייל כהן, עוד
11 בשלב קדם המשפט, מתאריך 21.4.10, וזאת לאור ההגנה המלאה הניתנת לנתבע כאמור
12 בסעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965, דהיינו, פרסום על ידי בעל דין או בא
13 כוחו של בעל הדין, תוך כדי דיון בפני שופט, וכפי שהגנה זו נידונה ופורשה בע.א. 1104/07,
14 עו"ד פואד חיר נ' עו"ד עודד גיל (לא פורסם), המעניקה "חיסיון מוחלט" לכל פרסום שכזה.
15 מצטרף אני לכל האמור בהחלטה זו ואין לי מה להוסיף לדברי כב' השופטת בענין זה.

16

17

הפרת חוזה:

18 6. החוזה שהופר, הינו הסכם הסמכויות. בחוזה חתום זה מסכימה האישה כי כל הליך משפטי
19 עתידי יתקיים בפני ביה"ד הרבני. רק לאור ובעקבות התחייבות זו מחק התובע את תביעת
20 הגירושין שהגיש כנגדה. כשהגישה האישה את התביעות לביה"מ לעניני משפחה, הפרה
21 באופן ברור וחד משמעי את הוראות ההסכם, וזאת אך חמישה ימים בלבד לאחר החלטת
22 ביה"ד, שהתקבלה לבקשת התובע והנתבעת גם יחד, "לסגור" את התיק. אולם התובע הפנה
23 את תביעתו להפרת ההסכם כנגד הנתבעת ולא כנגד האישה. ב"כ הנתבעת, כמובן, קורא
24 לתובע לתבוע את האישה, אם ירצה בכך, ולמחוק את התביעה כנגד מרשתו, אך בפי התובע
25 מספר טיעונים כבדי משקל כנגד טענה זו.

26

27 ראשית, כי ההסכם שנחתם, בתחילה, על ידי האישה, מחייב ישירות אף את הנתבעת, באת
28 כוחה, לאחר שהנתבעת ידעה על הסכם זה, הסכימה לו ופעלה על פיו, כנלמד מהבקשה
29 המשותפת לסגירת תביעת הגירושין, מהאמור בכתבי טענותיה, ודבריה בשיחות הטלפון
30 הרבות שניהלו הצדדים. לא אוכל לקבל טענה זו. הנתבעת פעלה כל הזמן ולאורך כל הדרך,
31 רק כשלוח, כמויפת כוח, ולא מטעם עצמה, כך בכל מגיעה מול התובע וכך כל עת שחתמה
32 בשמה על כתבי בי-דין בעניני האישה, או על מכתבים שונים בנושא זה. עורך הדין אינו
33 פוסק מלהיות שלוח, תוך כדי ניהול שליחותו, ועד סיומה. ההסכם מחייב את המתקשר בו,
34 ולא מעבר לכך. אם הוגשו התביעות לבית המשפט למשפחה, הן הוגשו על ידי האישה,
35 כשהנתבעת איננה אלא ידה הארוכה, עורכת הדין הפועלת בשמה. ידיעת הנתבעת על הסכם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 הסמכויות אינה הופכת אותה לצד להסכם. על כן, הטענה כאילו גם הנתבעת קשורה
2 ומחוייבת אישית מכוח הסכם הסמכויות - לא תוכל להתקבל.
3
4 הנתבעת אף טוענת כי החוזה, הסכם הסמכויות, כלל לא הופר, ומכל מקום, היא היתה .7
5 רשאית, כבאת כוח האישה, להגיש את התביעה לבית המשפט למשפחה, על אף האמור
6 בהסכם ובניגוד למוסכם בו. גם טענה זו, טוב היה שלא היתה נשמעת. הטענה כאילו הפר
7 התובע את הוראות ההסכם, בכך שהמשיך ביחסיו עם אישה אחרת, כלל לא הוכחה,
8 ולמעשה הנתבעת אף לא ניסתה להוכיח טענה זו. ומכל מקום, ההסכם אינו דובר בכל
9 התחייבות שכזו מצד התובע. התחייבותו היחידה הינה למחוק את תביעת הגירושין.
10
11 הנתבעת מוסיפה וטוענת כי ההסכם הושג במרמה, תוך הטעיית האישה ובניצול מצבה
12 הנפשי הקשה אותה עת, ובכך פגע התובע באישה ובזכויותיה הדיוניות. אולם טענת המרמה
13 כביכול, דהיינו – פגם ה"הטעיה" כאמור בסעי' 15 לחוק החוזיים (חלק כללי), תשל"ג -
14 1973, שיש בו כדי להביא לבטלות החוזה, דובר ב - "אי גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי
15 נוהג או לפי הנסיבות, היה על הצד השני לגלותן". התובע מסר לאישה את כל אשר היה
16 עליו לגלות. לא נותרו עובדות או פרטים נוספים שהוסתרו ממנה. הוא הסביר לה את מלוא
17 נסיבות העניין. האישה העידה ונחקרה נגדית, ולא נשמעה מפיה כל טענה על מרמה והטעייה
18 מצד התובע, והיא הבינה היטב את משמעות ההסכם והיא אף זכתה לתמורה מלאה
19 להתחייבותה – מחיקת תביעת הגירושין ונסיון עתידי להגיע לשלום בית או להסדר פשרה.
20 האישה אף הקליטה את השיחה בבית הקפה ותמללה את ההקלטה, ותמלול זה, אם כי
21 חלקי בלבד, הוגש כראיה, ולא מצאתי בשיחה זו כל נסיון מצד התובע להטעות את אשתו או
22 לכפות עליה דבר.
23
24 הנתבעת יכולה היתה להשמע בטענה לפגם ה"עושק" כאמור בסעי' 18 לחוק החוזים הנ"ל,
25 התואם את מצב העניינים כפי שמבקשת הנתבעת לצייר בטענותיה, דהיינו, ניצול התובע את
26 מצבה הנפשי ומצוקותיה של האישה, מחד, ואת יכולותיו כעורך דין ממולח, לשכנע את
27 האישה לחתום על ההסכם, מאידך. אולם בסעי' 18 הנ"ל נאמר כי חוזה שהושג ב"עושק",
28 ניתן לביטול אך אם – "תנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מין המקובל". במקרה זה,
29 ההסכם אינו "גרוע", אלא שתנאיו דווקא נוחים לאישה. היא זוכה במחיקת תביעת
30 הגירושין, ובכך התובע, הבעל, חושף עצמו, לכאורה, לחידוש "מירוץ הסמכויות", בין בית
31 המשפט האזרחי, הנחשב נוח לאישה, ובין ביה"ד הרבני, שמקובל להניח כי הדיון בפניו מקל
32 דווקא עם הבעל. התובע מתגונן כנגד סיכון זה בקבלת התחייבות האישה ובהסכמתה
33 לסמכותו של ביה"ד הרבני. אין לומר כי האישה נפגעת בזכויותיה "במידה בלתי סבירה".
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 בהתאם לאמור בסעי' 6 ו-7 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א – 1970, נפגע
2 זכאי לבטל חוזה אם ההפרה היתה יסודית. לטעמי, לא רק שהתובע לא הפר את החוזה,
3 הסכם הסמכויות, אלא שבוודאי אין ולא הוכחה כל "הפרה יסודית", כהגדרתה בסעי' 6
4 הנ"ל. ועל כן, אם ביקשה האישה המיוצגת על ידי הנתבעת, לבטל את החוזה, עליה ליתן
5 לצד המפר אורכה לקיומו, כאמור בסעי' 7, וכן היה עליה לשלוח הודעת ביטול, כאמור בסעי'
6 8 לחוק זה. מכל מקום, האישה לא היתה רשאית, בפרשתנו, לבטל את החוזה, כאשר,
7 לטעמי, וכאמור בסעי' 7 הנ"ל – "בנסיבות העניין היה ביטול החוזה בלתי צודק". הודעת
8 הביטול שניתנה, אם ניתנה, היתה בעצם הגשת התביעות לבית המשפט לענייני משפחה, תוך
9 שלילת זכותו של התובע לחזור לבית הדין ו"להחיות" את תביעת הגירושין. בדרך בה נקטה
10 הנתבעת, בשם האישה, היתה, ללא ספק, שלא "בדרך מקובלת ובתום לב", כאמור בסעי' 39
11 לחוק החוזים (חלק כללי). התנהגות בתום לב היתה מחייבת את הנתבעת, כבאת כוח
12 האישה, לפנות לבית הדין הרבני בבקשה לביטול הסכם הסמכויות שהוגש לאישור ביה"ד,
13 או לחילופין, לפנות בבקשה שכזו לבית המשפט לענייני משפחה, עובר להגשת התביעות או
14 בד בבד עם הגשתן. בעניין זה יש ללמוד אף מהאמור בסעי' 9 לחוק התרופות הנ"ל, בדבר
15 חובת ההשבה. האישה זכתה, כאמור בהסכם, במחיקת תביעת הגירושין ומכאן באפשרות
16 לפנות לבית המשפט למשפחה. מדוע שתמנע מלהשיב לתובע את אשר קיבלה, הזכות לפנות
17 שוב לבית הדין, טרם תוגשנה התביעות לבית משפט למשפחה?
18
19 אשר על כן, אין בליבי כל ספק כי האישה הפרה את הסכם הסמכויות, ולא הנתבעת, ועל כן,
20 מה היא עילת תביעה אפשרית בגין הפרת ההסכם כנגד הנתבעת, עורכת הדין?
21
22 עילות תביעה אפשריות, וכך הועלו הדברים במהלך הסיכומים, הינן תביעה כנגד הנתבעת
23 כ"שלוח", כאמור בחוק השליחות, או בתביעה בגין עוולת "גרם הפרת חוזה", כאמור בסעי'
24 62 (א) לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), (להלן: "הפקודה"). ונתחיל מהאחרון. בסעי' 62 (א)
25 הנ"ל, נאמר כדלקמן:
26
27 **"מי שביודעין ובלי צידוק מספיק גורם לאדם שיפר חוזה מחייב כדין**
28 **שבינו לבין אדם שלישי, הריהו עושה עוולה כלפי אותו אדם שלישי,**
29 **אולם האדם השלישי לא יוכל להיפרע פיצויים בעד עוולה זו אלא אם**
30 **סבל על ידי כך נזק של ממון"**
31
32 הנתבעת, ביודעין, דהיינו – בידיעה ברורה על הסכם הסמכויות ומשמעותו, וללא כל צידוק
33 מספיק, שהרי עצם ייצוג האישה והנסיון לרכישת סמכות התביעה דווקא בבית המשפט
34 האזרחי, אינו מהווה "צידוק מספיק" להפרת הסכם סמכויות ברור וחד משמעי, גרמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 לאישה, במתן העצה לפעול כפי שפעלה ובשכנועה שדרך זו היא הטובה ביותר למיצוי
 2 זכויותיה, להפיר את ההסכם. לדעתי, עילת תביעה בעוולה זו, קיימת גם קיימת לתובע.
 3
 4 אולם התובע נכשל בנטל הוכחת התנאי השלישי – קיומו של "נזק ממון". מונח זה מוגדר
 5 בסעי' 2 לפקודה, כדלקמן:

7 **"נזק ממון" – הפסד או הוצאה ממשיים הניתנים לשומה בכסף**
 8 **ואפשר למסור עליהם פרטים"**
 9 (הדגשה, כאן ובהמשך – שלא במקור).

10
 11
 12 התובע לא התקשה בהוכחת נזק לא ממוני שאכן נגרם לו. לאחר שהוגשו התביעות לבית
 13 משפט לענייני משפחה, נפגע התובע הן מהאמור שם והן מעצם הפרת ההסכם מול אשתו,
 14 כשחש, ובצדק, בפגיעה באמון שבינו ובינה. הוא אף נאלץ לשנות את תוכניותיו העסקיות
 15 והאישיות, ולהשקיע זמן רב בהכנת הגנתו ובקשותיו כנגד התובענות. אולם בנטל הוכחת
 16 "נזק ממון" – לא עמד. היה עליו להוכיח הוצאות בפועל, תוך מסירת פרטים ובעיקר –
 17 עריכת שומה מפורטת של נזקי הממון. היה עליו להצביע על שעות העבודה ולהוכיח את
 18 שוויון. בהעדר בסיס ראייתי ממשי, בית המשפט אף מנוע מלפסוק פיצויים על דרך "אומדנא
 19 דדינא", דהיינו, הערכות והשערות (ראה ע.א. 355/80, **אניסימיה נ' מלון טירת בת שבע**,
 20 פ"ד ל"ה (2) 800, 804). ובסעי' 76 (2) לפקודה נקבע שאם סבל התובע נזק ממון, לא יפסקו
 21 פיצויים – "אלא אם מסר (התובע) פרטים עליו בכתב התביעה או בצירוף לו". מעיון בכתב
 22 התביעה עולה שאין ולא נמצא כל פירוט לנזקי הממון הנטענים, ודי באלה כדי להביא
 23 לדחית תביעתו בעילה זו.

24
 25 הנתבעת פעלה כשלוח האישה. בכך אין כל מחלוקת. האם ניתן לתבוע את הנתבעת בגין
 26 נזקי הפרת החוזה, בהתנהגותה כשלוח? לדעתי, התשובה לכך – שלילית.

27
 28 בסעי' 2 לחוק השליחות, נקבע כי –

29
 30 **"שלוחו של אדם כמותו, ופעולת השלוח, לרבות ידיעתו וכוונתו,**
 31 **מחייבת ומזכה, לפי העניין, את השולח"**

32
 33 כלומר, נקבעת כאן נורמה משפטית היוצרת חבות על השולח - בגין מעשי השלוח. במילים
 34 אחרות – מעשי הנתבעת יוצרים חבות על האישה, אך לא להפך. לא מצאתי בחוק זה כל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 הוראה המטילה חבות על השלוח בגין מחדלי או מעשי השולח. ובסעי' 6 (ב) לחוק זה נאמר
2 כדלקמן:

3
4 **"לא ידע הצד השלישי בשעת הפעולה, שהשלוח פועל ללא הרשאה**
5 **או שבחריגה מהרשאה, הברירה בידו, כל עוד לא נודע לו על אישור**
6 **הפעולה, לראות את השלוח כבעל דברו או לחזור בו מן הפעולה**
7 **ולתבוע מן השלוח את נזקו".**

8
9 מכאן שהברירה בידי הצד השלישי, הוא התובע, לראות את השלוח, הנתבעת, כבעל דברו
10 ולתבוע את השלוח, רק במקרה בו פעל השלוח ללא הרשאה או בחריגה מהרשאה, והשולח
11 לא אישר את הפעולה בדיעבד. אולם בפרשתנו האישה אישרה לנתבעת להגיש את התובענות
12 בביהמ"ש לענייני משפחה, וגם אם ניתן לטעון, אולי, לחריגה מההרשאה בניסוח הטענות
13 ובציון עובדות שאינן נכונות או מדויקות, שהועלו ונכתבו בכתבי הטענות, הרי נושא זה חורג
14 מסוגיית עצם ההפרה, ועסקינן אך בעוולה לשון הרע, ותביעה שכזו, כזכור, נדחתה על הסף.
15 אף יש לציין כי אם חתמה האישה על תצהירי התביעות "על החלק", תוך שהיא סומכת ידה
16 על שיקול דעתה המקצועית של הנתבעת, ניתן לראותה כמי שאישרה למפרע את כל שיכתב
17 שם. האישה אף נמנעה, מידית, מלדרוש מבאת כוחה שינוי בכתבי הטענות, אפשרות שהיתה
18 פתוחה בפניה, ובכך, בעקיפין, אף אישרה את הכתוב. במצב זה מאבד הצד השלישי את
19 הברירה שבידו לתבוע ישירות את השלוח.

20
21 חובתו של השלוח לפעול בנאמנות כלפי השולח ובהתאם להוראותיו. אם הפרה הנתבעת את
22 מחויבויותיה כאמור, עילת התביעה הקיימת נגדה היא של השולח, האישה, ולא לתובע. על
23 כן גם בעילה זו, דין התביעה להידחות.

24
25 10. ב"כ הנתבעת טען, מקדמית, כנגד נסיון התביעה בעילות עולת "גרם הפרת חוזה" ובחבות
26 מכוח ה"שליחות", כי ענייננו ב"הרחבת חזית אסורה", כאשר התובע נמנע, בכתב תביעתו,
27 להתייחס לנתבעת כשלוחה ואף לא ישירות לעוולה שבסעי' 62 **לפקודה**. טענה זו אינה
28 מקובלת עלי, כאשר בתקנה 74 (ב) **לתקנות סדר הדין האזרחי**, נאמר כדלקמן:

29
30 **"מותר להביא בכתב טענות כל הוראת דין שהטוען מתכוון להסתמך**
31 **עליה, אך אין בעל דין מנוע מלהסתמך על הוראת דין כאמור מחמת**
32 **שלא הביא אותה בכתב הטענות".**

33
34 בעניין זה יש אף להפנות לתקנה 71 (א) לתקנות הני"ל, הקובעת שכתב טענות יכיל את
35 "הרצאת העובדות המהותיות בלבד", ותו לא. ההפניה להוראת הדין מותרת, הן בכתב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 התביעה והן מאוחר יותר, כל עוד הבסיס העובדתי מצוי ומפורט בכתב הטענות, וזהו המצב
2 בפרשתנו.

3
4 אשר על כן, כאמור, התביעה כנגד הנתבעת בגין הפרת החוזה, הסכם הסמכויות – נדחית.

האזנת סתר ופגיעה בפרטיות

5
6
7 11. **חוק האזנת סתר**, תשל"ט – 1979, קובע את איסור האזנת סתר, ובהתאם לסעי' 2 לחוק זה
8 האזנת סתר הינה עבירה, אולם עילת התביעה במשפט האזרחי בגין האזנת סתר אסורה
9 הינה אך בהתאם לאמור בסעי' 2 (2) **לחוק הגנת הפרטיות**, תשמ"א – 1981, שם נאמר
10 שפגיעה בפרטיות הינה, בין היתר – "האזנה אסורה על פי חוק", ובסעי' 4 לחוק זה נקבע ש –
11 "פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין (נוסח חדש), יחולו עליה
12 בכפוף להוראות חוק זה".

13
14 טענות התובע בנושא האזנה אסורה הינן בשני נושאים. הראשון, האזנה אסורה על ידי
15 הנתבעת, שהאזינה לשיחתו של התובע עם אדם אחר, והשני – האזנת סתר שביצעה האישה
16 בהוראת הנתבעת. אתייחס עתה לכל אחד משני הנושאים, לפי סדרם.

17
18 12. המקרה הראשון אירע עת שוחח התובע עם הנתבעת מטלפון סלולרי המותקן ברכבו, ולאחר
19 סיום השיחה, מכשיר הטלפון לא נותק, בטעות, ונותר פתוח. באותה עת קיבל התובע שיחה
20 מאדם אחר, במכשיר שני, והנתבעת המשיכה להאזין לשיחת התובע עם בן שיחו, עד סיומה.
21 האזנה שכזו הינה האזנת סתר אסורה, כהגדרתה **בחוק האזנת סתר**, וכך קבעתי, בנסיבות
22 מאוד דומות, בפסק דיני בת.פ (שלום ת"א) 5644/06 מ.י. נ' **רבין איתן** (פורסם בנבו). על
23 המאזין בנסיבות אלה החובה לנתק מיד את קו הטלפון ולהפסיק את ההאזנה האסורה.
24 הנתבעת מכחישה האזנה זו, מכל וכל.

25
26 כידוע, נטל הראייה במשפט אזרחי בו נטענת טענה עונשית במהותה, כמירמה או סחיטה,
27 כבד מנטל הראייה שבדיון האזרחי, שהינו אך בהטיית מאזן ההסתברויות לזכות התובע.
28 הנטל יהיה קרוב יותר לנטל ההוכחה במשפט הפלילי, מעבר לכל ספק סביר (ראה ע.א.
29 475/81, **זיקרי נ' כלל חב' לביטוח**, פ"ד מ' (1) 595, 599). מדובר "ברמת ביניים". בפרשתנו,
30 ראיות התביעה לאירוע האזנה הנדון, הינן אך עדות התובע כי שמע את הנתבעת המתפארת
31 בפניו בהאזנה לאותה שיחה, ועדות האישה כי גם היא שמעה מהנתבעת כי האזינה לשיחה
32 זו. התובע אף טוען כי הנתבעת הודתה בהאזנה זו במהלך עדותה במשפט אחר הנוגע
33 לפרשתנו, בפני מותב אחר של בית משפט זה, אך חיפשתי ולא גיליתי בפרוטוקול אותו דיון
34 (ת/5), את אשר מנסה התובע למצוא שם. התייחסות ישירה להאזנה לשיחה הנידונה – אין.
35 על עדות האישה בעניין זה, ללא תמיכה ראייתית של ממש, לא אוכל לבסס ממצא עובדתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 שכוזה, בגין מצבה הקשה, יחסית, של האישה, הן במהלך ההתרחשויות נשוא תובענה זו, והן
2 כיום, כשהיא תומכת ככל יכולתה בתובע, כחלק מנסיונם לאחות את הקרע שבמשפחתם.
3 האישה אף האזינה ותמללה שיחה אחרת בין התובע לבין אותו בן שיח, ויתכן כי בסערת
4 רגשותיה התעמעמו הדברים בזכרונה. אף אינני מוכן ליתן משקל רב לדברי התרברבות
5 הנתבעת בשיחותיה עם התובע, לאור היריבות והעוינות הקשה בין השניים. הנתבעת אף
6 התרברבה, לכאורה, בהחזקת צילומי התובע בחו"ל בחברת נשים אחרות, אולם הנתבעת
7 נמנעה אף מלנסות ולהציג ראיה זו בבית המשפט, לחיזוק טענתה על הפרת התובע את
8 הסכם הסמכויות, או כראיה לכשרות ונכונות כל טענותיה בכתבי התביעה שהגישה נגדו.
9 בנוסף לכך, יש מן הצדק בטענת ב"כ הנתבעת בדבר המסקנה שיש להסיק לחובת התובע
10 ממחדלו להציג בהמ"ש ראיה של ממש לקיומן של אותן שתי שיחות במקביל משני
11 הטלפונים, ראיה שניתן להשיגה בנקל מעיון בפלטי רישומי חברות הסלולר על השיחות
12 המתקיימות.

13

14 לכל זאת יש לצרף את העובדה כי בית המשפט מחוייב לזהירות כפולה ומכופלת בפרשה זו
15 לאור העובדה כי העדי התביעה בנושא זה הינם אך בעל הדין עצמו ובת זוגו, המעוניינים
16 העיקריים בתוצאת המשפט (ראה סעי' 54 **לפקודת הראיות (נוסח חדש)**), הן בגין טיב
17 העדיות שאינן עדות ישירה אלא אך עקיפה, והן לאור המקריות החריגה בדמיון הרב בנושא
18 זה בין נסיבות פרשתנו לבין פרשת **איתן רבין** הנ"ל. אמנם, המקריות אפשרית, אך זו
19 מחייבת, מעצם טיבה, זהירות מרובה, פן ניכשל בקביעת ממצא שאינו האמת בלבד.

20

21 לאור כל האמור לעיל, הרי, לטעמי, לא עמד התובע בנטל הוכחת אירוע זה של האזנת
22 הנתבעת לשיחתו, כשעסקין ברמת הוכחה מוגברת, הקרובה לרמת ההוכחה במשפט
23 הפלילי.

24

25 הנושא השני עניינו במכשירי האזנה שטמנה האישה בדירת בני הזוג, ברכבו של התובע .13
26 וייתכן אף במשרדו. אין חולק כי האישה האזינה, באמצעות מכשירים אלו, לשיחות התובע
27 עם אחרים, ללא ידיעתם, כך שענייננו בהאזנת סתר אסורה, כהגדרתה בסעי' 1 **לחוק האזנת**
28 **סתרי**. האישה אף תמללה את השיחות שהוקלטו כאמור, ומסרה את התמלילים לנתבעת
29 וחלקם הוגשו כמוצגים במהלך הדיון. הנתבעת אף אינה מכחישה את ההוראה או העצה
30 שנתנה לאישה לבצע האזנות אלה, ומכל מקום, לא מצאתי שלא לקבל ולאמץ את עדות
31 האישה בעניין זה, שהרי האזנות אלו תחילתן רק לאחר שהאישה שכרה את שירותי
32 הנתבעת לייצגה בסכסוך עם בעלה, התובע. עצם ביצוע ההקלטות והתמלולים הוכח כנדרש.
33 בית המשפט אף דוחה את טענת הנתבעת כאילו לא מצאה לנכון לעיין בתמלילים שמסרה
34 לה האישה, בגין לחץ עבודה, כביכול, או באי מתן חשיבות לחומר זה. הרי הנתבעת היא
35 שיזמה את ביצוע ההאזנות, ולכן נזקקה על מנת לבסס את תביעת האישה נגד בעלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1
2 בסעי' 30 לחוק העונשין, אף נקבעה אחריותו של המשדל – "המביא אחר לידי עשיית עבירה
3 בשכנוע, בעידוד... או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה".
4 הנתבעת היא ששכנעה ועודדה את האישה להתקין את אותם מכשירי האזנה ולעשות בהם
5 שימוש. גם על הנתבעת האחריות, לכאורה, לעבירת ההאזנה האסורה, בביצוע האישה.

6
7 מכל מקום, בסעי' 2 (ב) לחוק האזנת הסתר, נאמר כדלקמן:

8
9 "המשתמש ביודעין ובלא סמכות כדין בידיעה או בתכנה של שיחה
10 שהושגו על ידי האזנת סתר, בין שנעשתה כדין ובין שנעשתה שלא
11 כדין... דינו – מאסר חמש שנים.

12
13 הנתבעת עשתה שימוש בתמלילי האזנת הסתר שהושגה שלא כדין, וללא סמכות כדין,
14 בידיעה כי מדובר בתוצר של האזנה אסורה, וזאת אם לצורכי התביעות שהגישה בשם
15 האשה כנגד התובע לבית המשפט לענייני משפחה, הן למשא ולמתן שבין הצדדים, והן כיום,
16 לצורכי התובענה שבפני. על כן, מדובר, ולכאורה בלבד, במעשה שלא כדין ובניגוד להוראות
17 חוק זה. אולם השאלה שבפני הינה באם מעשים אלו מהווים, בנוסף לעבירה, גם עוולה
18 אזרחית.

19
20 בסעי' 18 (2) לחוק הגנת הפרטיות, נאמר כדלקמן:

21
22 "במשפט פלילי או אזרחי, בשל פגיעה בפרטיות, תהא זו הגנה טובה
23 אם נתקיימו אחת מאלה:

24 (1)....

25 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות
26 האלה:

27 (א)....

28 (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע
29 חובה חוקית, מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה;

30 (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על עניין אישי כשר של
31 הפוגע;

32 (ד)....

33
34 הגנה זו זהה להגנת סעי' 15 (2) ו – (3) לחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999-11 פלוני נ' אלמונית

1 נראה לי כי פעולות הנתבעת חסות תחת כנפי הגנת סעי' 18 (2) (ב) ו – (ג). היא פעלה להגן על
2 עניינה האישי הכשר של האישה, כבאת כוחה (ראה סעי' 2 לחוק השליחות), ומוטלת עליה,
3 כעורכת דין, החובה החוקית והמקצועית לעשות ככל הנדרש עבור מרשתה. גם אם יטען
4 התובע כי הגנה זו אינה חלה גם על פעולה אי חוקית ביודעין ושהגנה זו שבדין אינה עשויה
5 להיבנות ממעשה עולה הנגוע באי חוקיות ברורה, התשובה לכך היא שהסנקציה בגין אי
6 החוקיות הנתבעת הינה אך בתחום העונשי. ההגנה זו אינה מוכרת בחוק האזנת סתר. הפועל
7 שלא כדין אינו יוצא פטור, והנתבעת עשויה ליתן את הדין על מעשיה בתחום דיני העונשין
8 או בהליכים משמעתיים, אולם עדיין תהא פטורה מאחריות אזרחית כאשר פעלה להגן על
9 עניינה האישי הכשר של האישה, כבאת כוחה, שזו אף חובתה המקצועית. במילים אחרות –
10 הגנתה של הנתבעת מוגבלת לעוולה בלבד, כל עוד היא פועלת כאמור בסעי' 18 (2) הני"ל,
11 וזאת משיקולי מדיניות המחוקק. לא ניתן להתעלם מהוראות החוק המאפשר, בנסיבות
12 המיוחדות, גם פגיעה בפרטיות. אולם על הנתבעת אף החובה להוכיח כי פעלה בתום לב,
13 וחובת ההוכחה מונחת דווקא על כתפיה היא (ראה סעי' 26 (א) לחוק הגנת הפרטיות). ובסעי'
14 20 (ב) נאמר כדלקמן:

15
16 **"חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום**
17 **לב אם הוא פוגע ביודעין במידה גדולה משהיתה נחוצה באופן סביר**
18 **לצורך העניינים שניתנה להם הגנה בסעי' 18 (2).**

19
20 מכאן שחזקה על הנתבע שעשה את הפגיעה בתום לב, אם הפגיעה נעשתה רק בנסיבות
21 המפורטות בסעי' 18 (2) לחוק זה, ו – "במידה הנחוצה באופן סביר", ולא מעבר לכך, וכן –
22 לשם ההגנה על העניין הכשר של הפוגע ובמסגרת חובה חוקית ומקצועית.

23
24 בפרשתנו, הנתבעת שמרה על התמלילים בידיה, במשרדה, ודאגה שלא לפרסמם, והשתמשה
25 בהם אך ורק לצורכי ההליך המשפטי בין האישה והתובע, או בתביעה שהגיש התובע נגדה
26 אישית, או, אולי, גם נגד עורכי הדין האחרים שיצגו את האישה בהליכים כנגד התובע,
27 וההליכים בשני המקרים הינם חסויים מעין הציבור, הן בביהמ"ש לענייני משפחה, מכוח
28 החוק, והן בתביעה שבפני, בהתאם לצו איסור הפרסום. אין לומר שהנתבעת חרגה מהנחוץ
29 ומהסביר, להגנת אותם ערכים כאמור שם.

30
31 בנסיבות אלה, גם התביעה בעילה של פגיעה בפרטיות גורלה – להידחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

רשלנות

1
2 בהתאם לאמור בכתב התביעה, הרשלנות הנטענת הינה בניסוח כתבי התביעה לבית המשפט
3 לענייני משפחה, וב"רשלנות רבתי" בטעונו עובדה שגויים וסותרים (סעי' 13 לכתב התביעה),
4 בחריגה מגבולות היצוג המשפטי המקצועי הסביר, תוך שאיפה להרס משפחת התובע (שם,
5 סעי' 17), וכן - שמתוך רצון להסלים את הסכסוך בין הצדדים, נוסחו כתבי הטענות האלו
6 בטעונו חסרי כל ביסוס, ובידיעה שאינם אמת וללא בדיקת העובדות (שם, סעי' 45-46). גם
7 טענות אלו, לדעתי, אין מקומן בדינו, גם אם עובדתית יש בהן ממש.
8
9 חובת הזהירות שעל הנתבעת הינה, בראש ובראשונה, כלפי האישה, מרשתה. קיימת חובת
10 זהירות נוספת, משנית, גם כלפי כל צד שלישי העשוי להיפגע ממעשי והתנהגות עורך הדין,
11 אולם זאת אך בנסיבות חריגות, שאינן בנמצא בפרשתנו. חובת הזהירות של עורך הדין מול
12 הצד שכנגד, אינה כוללת בחובה אף את הנאמר בכתבי טענות, כל עוד עניינו בנושאים
13 הרלוונטיים לסכסוך ולמחלוקת נשוא כתבי הטענות. גם נזק שנגרם מהגשת בקשות
14 לסעדים זמניים או לעיקולים, כשהצו הגורם נזק הינו המעשה השיפוטי בהענות לבקשה,
15 החבות אינה בגין רשלנות התובע או בא כוחו, אלא בהתאם להתחייבות בכתב והפרתה,
16 כנדרש בתקנה 364 לתקנות סדר הדין האזרחי (ראה ע"א 732/80, ארנס ואח' נ' בית אל,
17 פ"ד ל"ח (2) 645).
18
19 מכל מקום, במקרה זה לא ניתן לתבוע ולטעון לרשלנות, בניגוד להגנה הניתנת לפוגע, **בחוק**
20 **איסור לשון הרע**. כשהפרת חובת הזהירות הנטענת הינה אך בניסוח כתבי הטענות, הרי
21 עסקינן, עדיין, ב"פרסום מוגן", כאמור בסעי' 15 **לחוק איסור לשון הרע**. הנזק, לכאורה, הינו
22 בעצם הפרסום, לשון כתבי הטענות, ולכן, תביעת רשלנות שכזו – לא תוכל להישמע.
23 העדיפות הינה לעולה הספציפית, על הגנותיה, על פני עוולות מסגרת, כעולת הרשלנות.
24 ובענין זה ראה אף בהמשך, בדיון בעולת הפרת הוראה חוקית.
25
26 הנתבעת טוענת כי השיבה לטענות אישה, כשזו נרעשה למראה לשון ותוכן כתבי התביעה
27 שהוגשו נגד התובע, כי כך נהוג לנסח כתבי תביעה שכאלה, כנראה לשם השגת יתרון דיוני
28 או בכוונה להשפיע בכך על בית המשפט. הנתבעת לא הכחישה כי כך, אכן, ענתה לאישה.
29 אני דוחה מכל וכל דברים אלו, ומוטב והנושא יבדק בוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין.
30 יש גבול לטיעונים חסרי בסיס עובדתי מלא וברור בכתבי טענות, שכל מטרתם לפגוע
31 ולהשחיר פני בעל הדין שכנגד. התוצאה המקווה, כביכול, אינה מקדשת את האמצעים.
32 לדעתי, התנהגות שכזו מביאה לתוצאה הפוכה ממש.
33
34 גם אם נבחן את העובדות שהוכחו בהתאם וביחס ליסודות עולת הרשלנות, הרי בסופו של
35 דבר, הטיעון העובדתי הנפרש בכתבי הטענות שהגישה הנתבעת, דהיינו – הפרסום המזיק,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 מבוסס, בעיקר, על דברי האישה ותלונותיה בפני הנתבעת ותמלילי ההקלטות שערכה. אם
2 נפלו משגים בפרטים שוליים יחסית, בהעדר בדיקה מקיפה של כל העובדות הנטענות, או
3 הגזמה לצורכי השגת "יתרון" זמני בדעת הקורא, אין בכך אלא פגיעה בחובת הנאמנות
4 והשליחות **כלפי האישה**, ולא כנגד התובע. ממילא התובע אמור להגיש את כתב הגנתו,
5 להכחיש את הנטען, ולהוסיף משלו כנגד האישה ובאת כוחה, כמיטב כשרונו, ועדיין על
6 האישה, באמצעות הנתבעת, **להוכיח** את כל האמור והנטען בכתבי טענותיה. חזקה על
7 התובע כי יפעל להקטין את נזקו (ראה סע' 65 ו- 68 **לפקודת הנזיקין** בדבר "אשם תורם"
8 ו"התנהגות התובע"), בניסוח כתבי ההגנה, ולא ניתן יהיה לטעון לנזק, גם אם בית המשפט
9 יעדיף טיעון רשלני של הנתבעת! ולסיכום - לא מצאתי כי הופרה כל חובת זהירות שעל
10 הנתבעת, כעורכת דין. אף אין לשכוח את חלקה של האישה, השולח, להתרחשות הנזק, גם
11 בהנחה כי אכן קיים נזק שכזה (כ"אשם תורם").

הפרת חובה חקוקה

12
13
14 15. בסע' 63 **לפקודת הנזיקין** נאמר כדלקמן:

16 "המפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי
17 כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד
18 לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק
19 מסוגו או מטבעו של הנזק אליו התכוון החיקוק. אולם אין האדם
20 האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק,
21 לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו."
22

23 החובה על פי חיקוק שלטענת התובע הופרה היא הוראת סע' 54 לחוק לשכת עורכי הדין,
24 תשכ"א-1961, וסע' 2, 23, 1 - 33 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-
25 1986.

26
27 בסע' 54 הנ"ל נאמר כדלקמן:

28
29 "במילוי תפקידו יפעל עורך הדין לטובת שולחו בנאמנות ומסירות
30 ויעזור לבית משפט לעשות משפט"

31
32 אינני רואה כיצד הוראה זו נועדה להגן על התובע. החיקוק נועד למנוע נזק מהלקוח ולא
33 מהצד שכנגד. לגבי החובה "לעזור...לעשות משפט", הרי אין להפריד בין המצוי בכתבי
34 הטענות, כתב תביעה, כאילו לשון כתב הטענות, המהווה רק את הצעד הראשון במהלך
35 המשפט, הוא שפוגע ב"עשית משפט", ולבודדו מבין כל שאר הליכי ושלבי המשפט, וקשה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 לפרש את הוראת חוק זו בנפרד מההגנה הקיימת בסעי' 15 (5) לחוק איסור לשון הרע, לענין
2 פרסומים פוגעים תוך כדי הדיון המשפטי. לכאורה, באימוץ פרשנותו של התובע לחיקוק זה,
3 ענינו בשתי הוראות חוק נוגדות ומתנגשות, ודווקא הוראת חוק לשון הרע היא
4 ה"מיוחדת", ומכאן - הגוברת (ראה ע"א 588/84 כרמלי נ' מדינת ישראל ואח' פ"ד מא' (3)
5 762 בעמ' 773 ואילך, וכן ע"א 357/76 רסקין נ' המשביר לצרכן, פ"ד לג' (2) 222), כאמור
6 וכידוע, העדיפות היא לחוק ספציפי על פני הוראת חוק מסגרת, כפקודת הנזיקין.

7
8 בסעי' 2, לכללים הנ"ל, נאמר כדלקמן:

9
10 **"2. עורך הדין ייצג את לקוחו בנאמנות, במסירות, ללא מורא, תוך**
11 **שמירה על כבוד המקצוע ועל יחס כבוד לבית המשפט"**

12
13 שוב, חיקוק זה נועד להגנתו של הלקוח ושל השופט היושב בדיון, ולא של הצד שכנגד.

14
15 ובסעי' 23 לכללים אלו נאמר כי:

16
17 **"עורך הדין ינהג בצד שכנגד בדרך ארץ."**

18
19 ובסעי' 33 לכללים נאמר כי:

20
21 **"עורך הדין יטען את טענותיו לפני בית המשפט, בין בעל פה ובין**
22 **בכתב, בדרך ארץ, תוך שמירה על כבוד הצד השני ועל כבודו של אדם**
23 **אחר הקשור בהליך השיפוטי."**

24
25 כלל 23 אכן מכוון להגנה על הצד השני למשפט. אולם, גם אם נפרש את המילים "בדרך
26 ארץ", כפי שמבקש התובע, דהיינו, למנוע פגיעה מיותרת ועלבון לצד שכנגד, איני סבור כי
27 פרשנות מרחיבה זו, הכוללת מניעת פגיעה בלתי סבירה בבעל הדין שכנגד גם בלשון כתב
28 הטענות, עולה בקנה אחד גם עם, האמור בסעי' 63 לפקודת הנזיקין, שההפרה - "גרמה
29 לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק אליו התכוון החיקוק". החיקוק לא נועד להביא
30 לפסיקת פיצויים בגין נזק ממון או שלא ממוני, שנגרם מפרסום בכתב, כאשר חוק אחר,
31 שמשקלו רב ממשקל הכללים כחקיקת משנה, חוק לשון הרע, פוטר את עורך הדין ומעניק
32 לו חסינות מלאה מפרסומים במהלך ההליך המשפטי בפני שופט.

33
34 כל האמור לעיל נוגע אף לכלל 33, המגן על "כבוד הצד שכנגד". התובע מרכז טענותיו רק
35 לאמור בכתבי הטענות, דהיינו - הכתב, הפרסום. גם כאן הנני סבור כי החיקוק, לפי פירושו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוגוסט 2011

ת"א 09-154999 פלוני נ' אלמונית

1 הנכון, מתכוון ל"הוציא" את תרופת הפיצויים שבגין עצם הפרסום – הכתוב והנאמר שם,
2 מתחום הוראת סעי' 63 לפקודה, לאור הגנות חוק איסור לשון הרע.

3
4 התובע לא הפנה את בית המשפט לכל תקדים או אסמכתא התומכים בפרשנות שהוא מבקש
5 כי אתן לחיקוקים אלו, במסגרת העוולה כאמור בסעי' 63 לפקודה, ונראה לי כי לא רק עקב
6 הימנעות מחיפוש האסמכתאות, לא עלה בידו למצוא כל תקדים התומך בעמדתו.

סוף דבר:

16. לאור כל זאת, התביעה נדחית.

14 כהבעת מורת רוחי מהתנהגות הנתבעת בשלבי ייצוג האישה, כמפורט בפסק דין זה, הנני
15 קובע כי כל צד יישא בהוצאותיו.

20 ניתן היום, י"א באב תשע"א, 11 באוגוסט 2011, בהעדר הצדדים.

דן מוזר, שופט בכיר